

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XVIII, seria II nr. 4092 4 PAGINI — 20 BANI Miercuri 11 iulie 1962

Atenția cu care ascultă lecția tinerei Radu Drăghici și Vasile Maței de la Uzina „Rulmentul” Brașov îi ajută să-și însușească tot mai mult noțiunile preluate la cursurile de ridicare a calificării.
Foto: N. STELORIAN

Zilnic, din sectorul legumicol al G.A.S. din Ploiești se trimite pe piața orașului importante cantități de zarzavaturi.
Foto: AGERPRES

PREGĂTIREA PROFESIONALĂ A TINERILOR PETROLIȘTI — UN PROCES COMPLEX

Partidul a pus în fața industriei petrolului și gazelor sarcini deosebit de importante privind îmbunătățirea calității produselor petroliere, creșterea eficienței forajului, reducerea prețului de cost al metrelui forat și al tonnei de țifet extras prin micșorarea consumurilor specifice de materii prime, materiale, energie, combustibili și a cheltuielilor indirecte.
Aceste sarcini implică ridicarea necontenită a calificării muncitorilor petroliști. Organizațiile U.T.M. au multe de făcut în această privință dat fiind faptul că în schelele de foraj și cele de extracție lucrează numeroși tineri.

El n-a indicat însă că la aceste cursuri muncitorii trebuie să fie cuprinși nu numai în funcție de meserie, ci și de nivelul lor de pregătire profesională. La rândul lor, conducerea schelei, organizației U.T.M. le-a venit mai ușor să-i încadreze pe toți într-un curs, chit că un muncitor este absolvent al școlii profesionale, că altul s-a calificat la locul de muncă ori că are 40 de ani de experiență practică.
De aici, lista numeroasă a absențelor, de aici și faptul că din lecții nu pot, firește, trage maximum de folosese toți cursanții. Trebuie arătat că nu-i rezolvă nici problema cursurilor pentru toate schimburile. Se țin, într-adevăr, lecții pentru un schimb, se țin uneori și pentru al doilea. Săptămână de săptămână rămâne însă un schimb cărui nu i se oferă nimic pentru a-și îmbogăți cunoștințele profesionale. E ca și cum ai porni să faci un lucru bun dar la jumătate te oprești.
Deficiențele în organizarea cursurilor au urmări în realizarea planului. Ni s-a spus, de pildă, că brigada de 6-a din secția a III-a are plan acum 293 tone țifet minus față de plan — și asta și ca urmare a slabei calificări.
Era de aceea nevoie, în situația de față, să fie folosite mai multe forme de ridicare a calificării profesionale ținând seama locului de condițiile diferite de la o secție la alta.

Frecvența — o problemă importantă

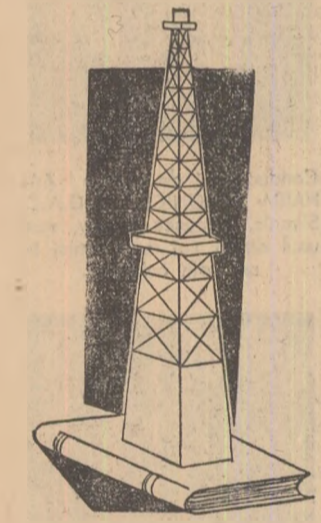
De la Trulul de foraj și extracție din Ploiești ni s-au indicat multe schele unde sînt organizate cursuri de ridicare a calificării și pe care le-am pu-

mint din miner, lărgite și completate apoi în întreprindere, la specificul schelei noastre.

Aceasta am aflat-o deci aici, la conducerea schelei. Mergînd apoi de la o sondă la alta, discutînd cu muncitorii, inginerii, cu lectorii acestor cursuri am găsit multe cursuri care-și desfășoară bine activitatea. La atelierul mecanic (maistrul Niculescu Gheorghe, lector) cursul este bine organizat, are o tematică judicioasă alcătuită, strîns legată de problemele locului de muncă. Lecțiile sînt expuse viu, pe înțelesul cursanților. Bine se desfășoară și cursul cu sondele de la secția I producție. Aici, lectorul întregeste întotdeauna noțiunile teoretice preluate cu demonstrații practice, desene reprezentative, planșe etc. și aceasta are urmări pozitive în producție.

Brigada a II-a de intervenții, de exemplu, a reușit să reducă timpul neproductiv cu 1,79 la sută, să micșoreze pierderile de țifet, prin intervenții rapide și de calitate.

In desfășurarea cursurilor de ridicare a calificării, la schelele Urlei se constată însă unele deficiențe. Din evidența existentă aici se poate vedea că la cursuri participă de fapt între 50 și 65 la sută dintre muncitorii. De ce oare? Explicația ne-a dat-o mulți tovarăși.
Ministerul Industriei Petrolului și Chimiei a dat dispoziții să se înființeze cursuri de ridicare a calificării pe întreaga ramură indu-

Tea vizita în raidul nostru. Ne-am oprit în față la schelele Urlei.

Avem, ne-a spus inginerul șef al schelei, tovarășii Șerbănescu, organizate 19 cursuri care cuprind, alături de muncitorii vîrstnici, aproape 250 de tineri de diferite profesii. Cursurile au la bază programe analitice elaborate inițial de către Direcția personal și învăța-

Condiții deosebite — forme specifice

O experiență pozitivă în folosirea unor forme de ridicare a calificării există la schelele Cimpina. Aici, biblioteca este bine dotată cu lucrări de specialitate, reviste și broșuri din țară și de peste hotare. Ele constituie un bogat material

pus la dispoziția muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor. Avînd astfel la îndemînă un bogat material documentar
I. BODEA
E. FLORESCU
I. TEOHARIDE
(Continuare în pag. a III-a)

Vedere din Capitală. Noile blocuri de lângă Gara de Nord.
Foto: AGERPRES

TELEGRAMĂ

Tovarășului JUMJAAGHIN TEDENBAL Prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Popular Revoluționar Mongol Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Mongole
Tovarășului JAMSARANGHIN SAMBU Președintele Prezidiului Marelui Hural Popular al Republicii Populare Mongole
ULAN BATOR

Cu prilejul celei de-a 41-a aniversări a Revoluției Populare Mongole vă transmitem dumneavoastră și prin dumneavoastră Comitetului Central al Partidului Popular Revoluționar Mongol, Prezidiului Marelui Hural Popular, Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Mongole și întregului popor mongol felicitări cordiale și cele mai bune urări din partea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, Consiliului de Stat, Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romine și a poporului român.

În anii care s-au scurs de la victoria revoluției populare, poporul mongol, sub conducerea încercată a Partidului Popular Revoluționar, a obținut realizări remarcabile în dezvoltarea economiei și culturii, în creșterea nivelului său de trai, și în prezent pășește cu hotărîre pe calea desăvîrșirii construcției societății socialiste.

Poporul român se bucură sincer de aceste realizări obținute de poporul frate mongol.
În lupta comună pentru construcția socialismului, între Republica Populară Romină și Republica Populară Mongolă s-a statornicit o prietenie frățească de nezdruccinat care se dezvoltă continuu în folosul ambelor noastre popoare, în interesul întăririi unității marelui război al socialismului, al promovării principiilor coexistenței pașnice și al colaborării între popoare.

Vă urăm, dragi tovarăși, succes deplin în opera de construire a socialismului în patria dumneavoastră, în lupta pentru triumful cauzei păcii.

GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ Prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român Președintele Consiliului de Stat al Republicii Populare Romine
ION GHEORGHE MAURER Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romine

Citiți
In pagina a IV-a:
Cuvîntarea tov. N. S. Hrușciov la Congresul mondial pentru dezarmare generală și pace

A FI COLECTIVIST

enise vorba de tinerețe, de acest anotimp generos al vieții, de primii pași în lume. Erau de față mulți tineri, erau și bărbăți în plină putere, erau și bătrîni cu părul nins.
Se vorbea de profesiunile ce stau la îndemîna tînrului fără ran colectivist. Lucrurile s-au petrecut, în Cirja, la cîmînul cultural. În stînga era pe terminate un grajd, iar mai jos, aproape de balta Cirjei, se ridica o centrală electrică. Știu că de atunci aceste construcții au fost terminate și că pe harta comunei au apărut și alte edificii, cărora, conform noii tradiții, locuitorii le adaugă atributul invariabil „ale noastre”.
Amintirile celor aflați în primăvara vieții n-aveau umbre, nici gust amar. În schimb, ale vîrstnicilor erau încercate de tristețe, le brăzdau dire adinci, întunecate. Iată, se spunea, tînrului de azi i se prezintă o varietate tot mai mare de profesii legate de gospodăria colectivă. Poate să devină mecanizator sau zootehnist, contabil sau horticultor, poate învăța albinăritul sau tainele legumiculturii. Sînt căi și căi de ales după cerințele dezvoltării colective, după însușirile fiecăruia, după dorințele fiecăruia. Și, mai ales, sînt asigurate, prin grija părintească a partidului, toate condițiile ca specialitatea aleasă, să fie însușită temeinic. Școli speciale, cursuri agrozotehnice, laboratoare, biblioteci, cadre de înaltă calificare le stau la dispoziție. Cartea, planșa, filmul științific, conferința și experimentarea practică sînt bunuri intrate definitiv în satele noastre.
Și toțișii Mindea a răbdat totul și de fiecare dată el era acela care insistă să mai încercăm încă odată și încă odată pentru lecurea lui Virgil. De încercat încercam noi mereu, dar fără rezultate pe care le doream cu toții. Ceea ce ne îngreuna munca era faptul că nu cunoșteam cauza atitudinilor sale, alții de neliniște pentru un tînr de azi.
Cîrînd însă ne-am dat seama de unde venea necazul. Într-o bună zi am fost martorii unei înfrîmări deosebite. Virgil venise la fabrică purtînd la mînă un ceas.
— Uită-te și dumneata, i-a rătat Virgil ceasul.
Scena care a urmat a fost ca o lovitură de trîsnire. „De unde ai ceasul ăsta?” — la întrebare muncitorul surprins. Virgil i-a răspuns cu o glumă, așa cum are obiceiul, dar la a doua replică a omului s-a făcut la față ce varul.
ATANASIE TOMA
(Continuare în pag. a III-a)

vorbit cu moralar. Îi trebuie un băiat la oi. Îți dă un rînd de haine, opinci și mîncare.
Și astfel, la o vîrstă cînd copiii ar trebui să se joace, el intra slugă. Mi-aduc aminte de-un asemenea argățel. Sînușeu, lîngă Timnăveni, într-un cătun. Împlinise 14 ani abia și avea deja 5 ani de cînd mina oia afară la cîmp. Uitate să citească, nu călătorise niciodată cu trenul. Mîncare gătită primea odată pe săptămînă. Nu cunoștea alt cuius decît cojocul de oaie îmbrăcit de mîrdărie. Într-o totală izolare și ignoranță își dezvoltase un talent deosebit. Clopotele cu un bricagiu de cinci pale jucării, miniaturi de case, porți, animale. Avea în față un singur drum. Cînd va implini 16 ani va trece la plug, la coasă, la greble, apoi armata și iar argăția.
Nici fratele său rămas acasă nu o ducea mai bine. Din cercul închis în care s-a învîrtit o viață tatăl său, nici el nu putea să iasă. Se însura și, la rîndul lui, apăsa de nevoie își trimitea copiii să sporească numărul argăților sleiți de vlagă pe pămînt străin
Cu totul altă tinerețe înfloreste azi în satele patriei noastre. Sînt din temelii schimbate așezările și împrejurările sînt deosebite ca de la cer la pămînt. O altă ierarhie a valorilor s-a statornicit și fala cea mai de seamă a omului
(Continuare în pag. a II-a)

Da, OM este cel care muncește!

Sfîteam mai acum câteva zile de vorbă cu tovarășul Nicolae Rizioiu, maistrul șef al unei secții de montaj pneumatic de la Uzinele Electropulare din Craiova. Îmi povestea despre comportarea nefirească a tînrului Lungu Virgil, elev al școlii de calificare; elev, mai mult cu numele, pentru că de cele mai multe ori lipsește de la program. În ziua aceea însă Virgil era acolo. Povestindu-mi, maistrul își arunca din cînd în cînd privirile spre hala uriașă.

— Lungu Virgil a venit la școală de calificare pe la jumătatea lunii marie — spunea maistrul Rizioiu, Lucruse și dină atunci prin cîteva locuri, dar se pare că e răcut pe acolo, cum se spune, ca gîsca prin apă. Nu prea s-a lipit mare lucru de el. Mi s-a părut la început a fi băiat isteț și desioinic, poate puțin cam încrezut și uneori chiar obraznic. Nici acum, de altfel, n-am o p-

re schimbătă. Noi, cei de aici, din secție, l-am primit cu inima deschisă, gata să-i ajutăm. Virgil avea 24 de ani și încă nuși gîsise rostul și nu cunoștea nici o meserie. Ne gîndeam că îl vom reține în mijlocul nostru, că îl

reai. Cînd discutăm cu el îmi dădea dreptate și de fiecare dată își pleca la pămînt privirile, pînă dînd a înțelege tot ceea ce i se reproșa. Povestea aceasta cu privirile plecate spre pămînt s-a repetat de prea multe ori și uneori

hai, un tînr serios, muncitor desioinic, care s-a angajat să-l învețe meserie pe Virgil. Despre încercările lui Mindea de a-l determina pe Virgil să se fiină de treabă s-ar putea vorbi la nesfîrșit. Dintre noi toți, Mindea e cel

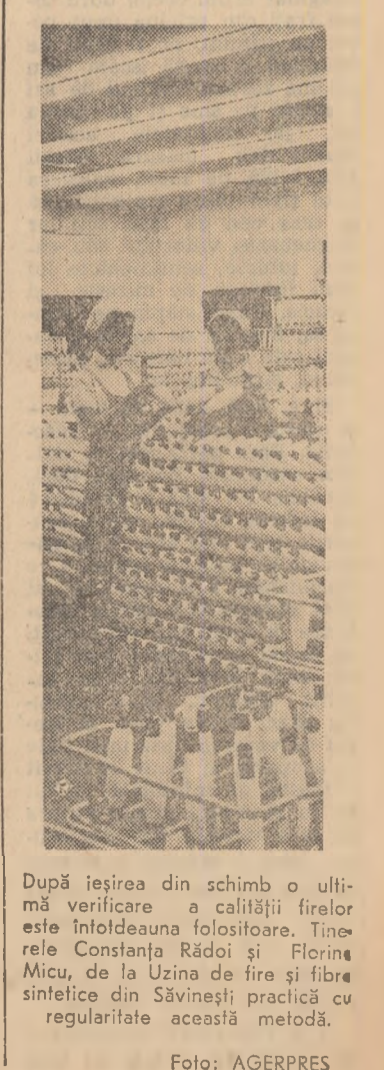
Să discutăm despre tinerețe, educație, răspundere

vom face lăcătuș mecanic. Bucuria însă ne-a fost scurtă. După cîteva timp, Virgil a început să lipsească nemolivat de la lucru. Ceea ce ne-a mirat chiar de la început a fost faptul că lipsește în fiecare sîmbătă. Mai tîrziu însă am început să absentez de cîte două, trei sau patru zile. Absența de la practica din uzină, ce și lipsa de dragoste cu care participă la munca noastră, ne du-

mă gîndesc dacă nu cumva Virgil al nostru nu făcea teatru cu figura lui spășită. Pentru că veni vorba de teatru, se spune că Virgil e talentat, că are o voce frumoasă, deși nimeni de la noi nu l-a auzit vreodată cîntînd în formația artistică a uzinei. Atunci, mă întreb eu, pe unde o fi cîntînd?
Este la noi în secție un tînr care de aceeași vîrstă cu Virgil. E vorba de tovarășul Mindea Mi-

mai apropiat de Virgil. „Are un fond bun, trebuie însă ajutat!” — spune Mindea. Cu toate acestea, Virgil îl ironizează adesea pe Mindea: „Vrea neapărat să-mi fie dădăcă!”
Adeseori priveam cu admirație la Mindea. Mă gîndeam atunci că mare putere trebuie să aibă în el bălăul ăsta, de nu-și iese din fire atunci cînd Virgil îl la peste picior. Căci Virgil înțelege deseori măsura cu ironiile

sale. Și toțișii Mindea a răbdat totul și de fiecare dată el era acela care insistă să mai încercăm încă odată și încă odată pentru lecurea lui Virgil. De încercat încercam noi mereu, dar fără rezultate pe care le doream cu toții. Ceea ce ne îngreuna munca era faptul că nu cunoșteam cauza atitudinilor sale, alții de neliniște pentru un tînr de azi.
Cîrînd însă ne-am dat seama de unde venea necazul. Într-o bună zi am fost martorii unei înfrîmări deosebite. Virgil venise la fabrică purtînd la mînă un ceas.
— Uită-te și dumneata, i-a rătat Virgil ceasul.
Scena care a urmat a fost ca o lovitură de trîsnire. „De unde ai ceasul ăsta?” — la întrebare muncitorul surprins. Virgil i-a răspuns cu o glumă, așa cum are obiceiul, dar la a doua replică a omului s-a făcut la față ce varul.

După ieșirea din schimb o ultimă verificare a calității firelor este înfăptuită folosind un aparat. Tînrul Constantin Rădoi și Florin Micu, de la Uzina de fire și fibre sintetice din Săvinești practică cu regularitate această metodă.
Foto: AGERPRES

RECOLTA — CÎT MAI REPEDE ÎN HAMBARE!

In actuala campanie, la gospodăria agricolă colectivă, „Pămînt deșeljeni” din Radomirești, regiunea Argeș, au fost mobilizate toate forțele. În primul rînd colectivității, tinerii și vîrstnicii, au participat cu toții la muncă. În lanurile de grâu, în afară de cele 8 combine de la S.M.T. Radomirești și 25 de secerători simpli ale gospodăriei au intrat și aproape 1000 de colectivști cu seceri. A fost stabilit, date fiind aceste forțe și mijloace, ca secerișul să se termine în 8 zile. Surpriza este îmbucurătoare: în numai 5 zile a secerat peste 75 la sută din suprafața de 1010 ha cultivată cu păsoase. Colectivștii și-au întrecut angajamentul. Dar să vedem cum stau lucrurile acolo în timp, unde, de fapt, se dă cu apîndere bălăia strîngerii recoltei.

In întrecere

Cum spuneam, încă înainte de declanșarea secerișului, a fost întocmit un plan operativ în care se calculase precis viteza zilnică de lucru. Hărnicia oamenilor a lăsat însă cifrele în urmă. În brigăzi, în echipe, organizarea muncii oamenilor a fost făcută cu multă atenție. Fiecarei brigăzi i-au fost repartizate câte 3 secerători simpli. Apoi, în funcție de suprafețele repartizate, și-au distribuit forțele manuale. Mobiliza-

rea la lucru a fost fără greș. Organizațiile de bază U.T.M. din cadrul fiecărei brigăzi și-au adus o importantă contribuție atît la mobilizarea la muncă a tuturor tinerilor, cît și la depășirea zilnică a vitezei de recoltare. Președintele apreciază că tinerii muncesc bine. Nu a rămas pe cîmp nici un spic, există grijă pentru fiecare bob. În brigada a I de cîmp, condusă de comunistul Pîsăric R. Marin, lucrează cei mai mulți tineri. Ei au avut de secerat 136 hectare cu grâu.

Motto: La gospodăria colectivă din Radomirești din cele peste 50 de secerători simpli doar 25 au fost reparate bine și la timp, intrînd în campanie. În zilele cînd secerișul era pe isprăvite, țerarii încă mai dădeau zor cu reparatul a 4 secerători simpli.

FIERARUL: — Gata, la secerători am terminat cu reparatul...
COLECTIVISTUL: — Am terminat și noi cu seceratul.

Întrecerea organizată între echipe a avut ca rezultat faptul că brigada lui Pîsăric R. Marin a terminat tarla cea mai devreme în 8 zile, ci în 5 zile. Brigada este fruntașa campaniei de seceriș.

Cu grijă pentru fiecare bob de grâu

De pe cea mai mare suprafață, grăul a fost recoltat cu combinele. Fiecare cîmp de grâu a fost mult intensificat. Fiecare combină a tăiat zilnic între 7-8 ha de grâu. Ori, asta presupune o bună organizare a transportului și măsurii sigure pentru depozitare. A fost asigurată spațiul de depozitare: 3 magazine cu o capacitate de 100 de vagoane. O parte din obligațiile contractuale, circa 12 vagoane, au fost transportate direct la siloz. Dacă sacii n-au rămas stivuiți pe cîmp, după combină au marș într-una asta se datorăse bunei organizări a transportului cerealelor. Un număr de 54 de etelașe avînd conducători colectivști tineri, desioinici, înimoiși, au cărat într-una lăză oprire. Apoi, autocamionul gospodăriei, la fel, într-una din zile — o zi record la seceriș — aceste mijloace nu dădeau. Organizația de partid, conducerea gospodăriei au cerut imediat ajutorul S.M.T.-ului, care n-a înțezit: le-a trimis un tractor cu remorcă.

Arăturile

În urma combinelor au intrat, firește, tractoarele. Tractoriștii din cele două brigăzi de tractoare deabia așteptau clipa cînd să-și înfișă brăzdarile în miriștile înfinse ale gospodăriei din Radomirești. Și cînd au văzut ei că nu prididese să are toată suprafața eliberată, i-au chemat și pe cei din brigada a 9-a de tractoare de la G.A.C. Măruntă. Acolo încă nu începuse din plin secerișul. Și au venit 4 tractoare și... patru tineri de nădejde: Ciubuc Ion, Dumitru I. Marin, Bărbălan Pandele și Duju Gheorghe. În 3 zile, cei 4 tractoriști au făcut arături adînci, de 29-31 cm, pe o suprafață de peste 20 de hectare. În fruntea lucrărilor de desmîrșit se află tractoriștii din brigada a 17-a, condusă de Radu Rîmboacă. Ei au

arat pînă sîmbătă seara aproape 100 de hectare, iar 50 le-au și înșămîntat cu porumb-siloz. Dar în ultimele zile tractoriștii sînt toți suferinși. De ce? Pentru că, deși secerișul e aproape pe isprăvite, toți suferinșii arături adînci de vară nu se poate înainta în ritmul cuvenit. Pe suprafețele destul de întinse sînt călăie de grău situate la mici intervale, încă foarte enevoioase să poale ara printr-o ele. Pe alte suprafețe zac baloturile cu paie și chiar paie neștrînse. E necesară organizarea unor echipe care să înceapă de urgență să strîngă paie și baloturile, să elibereze terenul ca să poată să-și desfășoare din plin munca tractoriștii. Recolta anulului viitor se asigură încă de pe acum. Efectuarea arăturilor adînci de vară, îndată ce s-a secerat grăul, are o mare importanță. Deși s-a fixat data începerii treieriișului pentru începutul săptămîinii acesteia, sîmbătă încă nu se fixaseră arile unde trebuiau instalate cele două batoze. Asemenea probleme trebuie grabnic rezolvate.

VASILE CĂBULEA

Mecanizatorul Marin Rusu de la S.M.T. Hagiești se numără printre fruntașii la secerișul grăului în G.A.C. Balciștele regiunea București, (fotografia de sus). Cu multă rivă muncesc pe combină colectiviste Dumitru Dinu și Niculina Mincu (fotografia din stînga).

Foto: I. MARTON

A fi colectivist

(Urmare din pag. 1)

de azi este muncă. Barierele din calea dezvoltării noastre nioase a tînrului de la țară au fost spulberate. Mil de tineri țărani sînt stăpîni pe cunoștințe față de care argăte-lui din cîntul sau sătulețului îndepărtat era atît de străin. Un nou profil moral al țăranelui tînar, colectivist, s-a conturat în anii noștri. La Seșiunea extraordinară din primăvara acestui an a Marii Adunări Naționale, în fața a 11000 de participanți, dintre care nu puțin erau tineri și foarte tineri, președintele gospodăriei agricole colective din „Ion Roșu”, Gheorghe Herea, a definit schimbarea esențială ce s-a petrecut:

— E adevărat, tot țărani sîntem, dar întrebarea e: ce fel de țărani? Sîntem țărani colectivști și asta-i mare lucru. Ca să ajungem ceea ce sîntem a fost nevoie nu numai de-a ara mai adînc pămîntul ci, în primul rînd, de a deșeljeni conștiința țărănilor... Aceste cuvinte se adresează în egală măsură tineretului. Sînt tineri țărani, dar sînt tineri țărani colectivști. În primul rînd aceasta presupune atitudine socialistă față de muncă, o fizionomie morală a tînrului de azi fundamental deosebită față de oamenii, de colectiv, față de sarmici și față de sine însuși. El a ieșit din cercul strîm al propriei sale curți. Ar fi greu de imaginat acum scene dure între frați din pricina unui petec de pămînt, ar fi greu de imaginat o certărie iscată din pricina zestre. Tînrul de azi e stăpîn pe sine și pe munca lui, iar rezultatele acestei munci dau măsura valorii sale. Nu de mult, valoarea unui tînar țaran era calculată în ceea ce-i dă tatăl său iar înjghebură viitorului său cămin, iubirea, sentimentele lui erau înfrînte de mizerie și sărăcie. Fiind stăpîn pe muncă sa, măsura de astăzi a valorii sale o dă hărnicia, priceperea, sîrguința sa.

El e, însă, întii de toate — și acesta e esențialul — colectivist. Face parte dintr-o unitate socialistă. De astă dată, meritele lui sînt o problemă de interes obștesc, ca și scîdențele cele mai are. A te pătrunde de adîncul înțeles a ce înseamnă a fi membru al unei gospodărie și prima îndatorire a tînrului colectivist. Ai lucra superficial, n-ai plivi totă buruiana, n-ai măsura exact hrana vitei, ai trecut cu vederea lipsa unei țigle la acoperiș, ai făcut în sîrșit o treabă de mîntuială, ea nu se va răstrînge numai asupra ta, ci a tuturor. Discuția asupra acestor scăpări interesează de-acum familia mare a satului colectivizat. Înseamnă că în tine însuși n-ai plivit așa cum se cuvine și au mai rămas semine de buruienii.

A fi colectivist înseamnă a fi mîndri că sîntești cu toții

millionari sau multimillionari, că la sediu sînt așezați diplomele de „fruntași ai recolteilor”, și în același timp se cere a nu îngădui neglijențele, lenenia, chiulul, înseamnă a te duce ca mai sint tineri care nu și-au îndeplinit măcar zilele-munca statutare, care se ocupă mai mult de treburi personale, de grădina personală, de mici negustorii, în loc să vină la lucru.

Acest înțeles capătă în concepția tînrului colectivist raportul dintre „al meu” și „al nostru”. Principialul e „al nostru”, dezvoltarea, consolidarea forței economice, a forței noastre care, precum se știe, e sursa principală a bunăstării fiecăruia. Neînțelegerea sporește a „fondului de bază” e chezașia acestei bunăstări.

Tînrul colectivist, utemisit de la sate e structural deosebit de tînrul țaran de ieri, coplesit, înabușit în perimetrul îngust al individualismului. Are la îndemîna totul pentru a-și dezvolta armonios caracterul, însușirile, pentru a fi bun, generos și drept, pentru a fi puternic, neînduș pe piecăt față de lipsuri, pentru a fi un bun cetățean al statului socialist. El îndeplinește un rol de seamă în construcția satului socialist. Profilul lui moral trebuie să fie la înălțimea sarcinilor încredințate de partid.

Amintirile tinerilor de astăzi se scaldă în lumina lămpede, răzbatătoare a celor mai luminoase epoci din istorie. Tînrului colectivist îi este hărăzită fericirea de a îndeplini fapte mari. El este capabil să le îndeplinească. O dovedește zi de zi.

Lucrările au fost făcute cu mîgă și răspundere în sectorul legumicol al gospodăriei colective din comuna Piatra, regiunea București. Tocmai de aceea și roadele care se culeg în aceste zile sînt bogate. Remus Miinea, agronomul gospodăriei și brigadierul Gheorghe Mirancea, pe destule de mulțumiri pentru rezultatele obținute.

Foto: I. CUCU

PĂGINA Tineretului DE LA SATE

Noul brigadier

Iupă ce te saturi de vorbă cu tînrul brigadier Gheorghe I. Daia, din sectorul zootehnic al gospodăriei agricole colective din comuna Gogoșari, raionul Giurgiu, constai cu uimire că, oricum, decât nu te le-ai fi spus, două lucruri despre el n-ai fi putut nici să le bănuiești măcar. Primul e că el, Gheorghe Daia, este în gospodăria colectivă de numai doi ani de zile, de cînd aici, în sat, a luat ființă gospodăria agricolă colectivă, și al doilea, că meseria asta de crescător de animale pe care o are acum, a îndrăgii-o și a învățat-o el deabia de un an încoace, de cînd colectivă a început să-și dezvolte un frumos sector zootehnic. Iți dai seama că gospodăria colectivă a devenit a-avărată lui casă. Se bucură din toată inima atunci cînd tre-

burile merg din plin; îi pare rău și se străduiește din răsputeri să le îndrepte atunci cînd unele dintre ele se mai incurcă nițel.

Cît despre meserie, brigadierul ține la ea ca la lumina ochilor, fiindcă știe cîtă trebuință are gospodăria acum, în primii ani ai dezvoltării ei, de o asemenea meserie. De fapt, stînd de vorbă cu brigadierul, nici nu-ți poți da seama unde sîrșește dragostea față de meserie și unde începe dragostea față de gospodăria colectivă, sau invers.

— Acuma, vezi dumneata, — îmi spune el — pînă a nu lucra în meseria asta, eu lucram la munca cîmpului, în cultura mare. Și vine înțir-mi și tovarășii președinte și-mi propune să mă trimită la școala de brigadieri zootehnicieni, că e nevoie de un aseme-

Dela „al meu” la „al nostru”

nea brigadier în gospodărie. „Ce părere ai — zice președintele — te duci? E nevoie!” „Dacă e nevoie mă duc — zic. Da’ ce deții că o să fac față?” „Noi ne-am gîndit că o să faci. Dar asta depinde mai mult de tine”. Și am plecat. Da’ ce crezi că după ce-am ajuns acolo la școală în primele zile am putut dormi? Aș! Nici vorbă. Învățăm pe ruștele. Vream eu să-mi dau singur seama dacă o să iasă ceva din ce învăț eu, dacă o să pot face față. Oamenii mă trimisese acolo, se bazaseră pe mine și nu puteam face de rușine. Gospodăria cheltuie și mă gîndeam eu, așa, în sine mea, că va trebui să o răsplătesc prin munca mea. Și atunci mă apucam de învățătură eu și mai mare ambiție. Caietele de notițe de la cursuri, cărți și broșuri, toate astea le am și acum și mă uit mereu peste ele cînd am nevoie să-mi reamintesc ceva. C-am uitat să spun că după ce am venit de la școală, mi s-a dat în primire sectorul zootehnic al gospodăriei cu un total de 130 de taurine, dintre care 53 de vaci cu lapte, peste 600 de porci și 536 de oi.

Cînd a început să lucreze ca brigadier în sectorul zootehnic însă, Gheorghe Daia și-a dat seama că nu o mulțumit numai cu faptul că a învățat el meseria de îngrijitor de animale și gata. A început să-și atragă aici pe unii dintre cei mai de nădejde tineri colectivști, foști colegi de școală elementară, tineri cu trageră de inimă pentru creșterea animalelor, Ilie Florică și Anghel Gogor au fost printre primii care au luat lo-

turile de vaci în primire. Două întimplări petrecute cu aceștia, la care tînrul brigadier a luat parte direct, mi-l arată ca pe unul care e trup și suflet pentru gospodăria colectivă. Mai întii cazul cu Florică. Băiatul muncea conștiincios, se străduia să facă toate treburile cît mai bine, dar nu era mulțumit de producția de lapte pe care o obținea de la vacile de care răspundea. Șase litri de lapte zilnic de la o vacă, considera el că e destul de puțin și de aceea era tot timpul necăjit.

— Nu-i nimio — i-a zis într-o zi brigadierul, O să vezi că o să sporească și producția. — Crezi?

— Sînt convins. Uite, o să facem o experiență cu aceste trei vaci.

Au luat trei vaci și au început să le sporească zilnic rația în raport cu producția de lapte pe care o dădeau, adică tocmai așa cum spune la carte și, după cîva timp, de la 6 litri de lapte, producția pe cap de vacă furajată a ajuns la 14 litri.

Cu Anghel Gogor povestea a fost ceva mai complicată. Acesta, după ce muncise vreo lună sau două foarte bine la îngrijirea animalelor, și-a părăsit meseria, plecînd să lucreze în altă parte, unde i se părea mai ușor. Brigadierul însă s-a dus după el. Au stat de vorbă, așa ca între prieteni, au chibzuit bine lucrurile și pînă la urmă Gogor s-a înapoiat și-și a din nou vacile în primire. Astăzi el este unul dintre cei mai buni crescători de animale din gospodăria colectivă.

Na de mult, brigadierul a propus consiliului de conducere și organizației de partid ca aici, în sectorul zootehnic, să fie aduși frații Radu și Gheorghe Degeratu pe care el îi știe că se pricep bine în meseria de crescător de animale. Consiliul de conducere a aprobat propunerea lui și cei doi frați, prin seriozitatea cu care lucrează, nu i-au înșelat așteptările.

În pauzele dintre orele de activitate, ca vechii colegi de școală și ca unul care a învățat și el multe lucruri frumoase de la alții, brigadierul vine între băieți cu cite o carte, cu cite o broșură în mînă.

— Măi, băieți! — le zice el — ia să vedem ce mai e nou... — Și citesc împreună cărți și broșuri de specialitate, siare, reziste. Și învață împreună, pentru că și el, Gheorghe Daia, consideră că mai are încă multe lucruri de învățat. Tocmai de aceea și-a propus ea de la toamnă să urmeze cu toții cursurile învățămîntului agrotehnic de trei ani.

— Pentru că e o școală el — învătura asta e grea pînă se prinde de tine, că pe urmă nu-ți vine s-o mai lași.

PETRE GHELMENZ

MIHAI HALLMAN, secretarul organizației de bază U.T.M. din G.A.C. Sîlincic, raionul Sibiu, este exemplul în muncă pentru toți tinerii colectivști.

Ca întoiteauna, ELENA GIURGIU din G.A.C. Biled, regiunea Banat, lucrează cu trageră de inimă și la seceriș.

Conducătorul de etelaș G.A.HARIA DRĂGHICI, din G.A.C. Sîlincic, regiunea Brașov, este unul dintre cei mai hărnicii tineri din colectiv.

Brigada legumicolă a gospodăriei colective „Viața Nouă”, din Bărcănești, regiunea Ploiești, se mîndrește cu tinerii ca MARIA LUCA.

CICEL SIMINIC se numără printre fruntașii gospodăriei colective „23 August” din G.A.C. Lăpușiu, regiunea Hunedoara.

FLORICA POPA

SPRIJINUL VOSTRU ESTE AȘTEPTAT

Sîntem în biroul metodic al casei raionale de cultură din Slatina. Înăuntru nu se aude însă nici un zgomot. În jurul nostru sînt doar douăzeci și unu de membri. Dacă fiecare s-ar fi ocupat numai cîteva zile pe lună de activitatea casei de cultură, aceasta s-ar fi deslășurat desigur în mod normal. Adică așa cum s-a întîmplat

toarcem pentru o Informare mai precisă la centru, la Slatina. Aceleași rezultate.

Ce se întîmplă de fapt la casa raională de cultură din Slatina? Trimis la un curs de instruire, di-

rectorul casei de cultură, — Ion Siborovschi — a lipsit o lună încheiată. Apoi a intrat în concediu de studii. Lipsa sa n-ar fi îngreuiat prea mult activitatea dacă în colectivul acestei instituții de îndrumare a muncii culturale și de bibliotecarii. Temele centrale urmărite: activitatea culturală în sprijinul înălțării economico-organizatorice a G.A.C., în sprijinul formării și dezvoltării conștiinței socialiste. Aplicațiile practice s-au făcît la cele mai bune cămine culturale (la Valea Mare, la Piatra-sat etc.) generalizîndu-se experiența bună, formele muncii culturale fiind adecvate etapelor procesului de muncă în care erau antrenaji colectivști.

Eliciența seminariilor s-a văzut cu deosebire în campania de înșămîntări cînd, cu rare excepții, toate căminele culturale din raion și-au deplasat locuri de activitate la locul de muncă al colectivștilor. Folosind cu regularitate scrierile metodice, schimbul de experiență între grupuri de cămine, casa de cultură și-a adus contribuția la creșterea muncii politico-educative a căminelor.

În ultimele luni însă, în loc să crească aportul casei de cultură la îmbogățirea conținutului educativ al activității culturale din sate, el a încetat să mai existe. În prezent, căminele culturale din

raion n-au prea mult de învățat din activitatea forului lor de îndrumare. Să luăm numai munca artistică. După încheierea concursului „Festivalul primăverii”, brigada artistică de agitație a casei de cultură n-a mai preagăit nimic pentru sate. Colectivștii sînt în toată muncă de strîngere a recoltei. A început și treierul. Brigada casei de cultură trebuie să fie de mult prezentă la sate, să ajute, să colaboreze cu brigada căminului și să se întrecă chiar în susținerea unor programe educative, mobilizatoare. În loc să preagătească un astfel de text, membrii brigăzii casei de cultură se gîndesc la un spectacol de estradă pe tema... „cu condica de reclamații și sugestii prin oraș”.

Nici de la formația de teatru n-au ce învăța echipele de la căminele culturale. Și nu de-acum, ci de multă vreme. Pregînd „Secunda 58” pentru lăza regională, formația de teatru n-a inclus în repertoriul său nici o piesă pentru sate. Și bine-venite ar fi fost pe scenele căminelor culturale piese ca „Baba Dochia și brigadierul”, sau „Sapte frați într-o

căruș”, piese care răspund cerințelor noi ale satului nostru socialist.

Despre astfel de probleme și multe altele ar fi avut de discutat colectivete căminelor culturale din Perieți și Prisaca, care ne-au rugat să le transmitem activiștilor casei de cultură că-i așteaptă și pe la ei. Și membrii formațiilor artistice din Găneasa nu și-ar fi încetat complet activitatea după „Festivalul primăverii” dacă ar fi simțit sprijinul instructorului artistic de la casa raională de cultură. S-ar fi încumetat să alcătuiască un program chiar dacă nu i-au mai văzut de mult pe prietenii lor, artiștii amatori de la casa raională de la care au avut cîndva de învățat.

În orientarea conținutului manifestărilor culturale, în alegerea celor mai potrivite și eficace forme de activitate culturală la sate, ajutorul Casei raionale de cultură din Slatina nu trebuie dus pe campanii. În discuția noastră cu membrii colectivștilor casei de cultură, cit și cu cei care răspund de acest lor de îndrumare — membrii secției culturale a sfatului popular raional — aceștia au fost de acord că așa trebuie să fie. Ce rămîne de făcut, deci, de cît să se treacă la fapte? Experiența bună acumulată în campania de înșămîntări, cînd activitatea culturală s-a deslășurat cu succes la locurile unde se hotărîsoarta recolte, garantează că și acum, în campania de seceriș și treierii, se pot face multe acțiuni educative așteptate de colectivști.

FLORICA POPA

UNUL DINTRE CEI MULȚI

L-am întrebat cîte zile-muncă a făcut de la începutul anului și pînă acum. M-a privit zîmbind: — Da’ de ce-ntrebați? Sînt alții care au lucrat și mai mult. Dar dacă vreți să aflați, le știe brigadierul numărul. Eu nu le știu socoteala, că nu asta mă interesează în primul rînd.

— Și la ce lucrări ai participat? — Asta chiar că e foarte greu de spus. — De ce? — Păi unde n-am lucrat... Nici nu mai știu mînt.

De la seful brigăzii în care lucrează utemisit Gheorghe Ionescu de la G.A.C. Vadu-Săpat, raionul Mîzil, am aflat: pînă la 1 iulie și a efectuat

103,2 zile-muncă. La calitate a primit procente în plus aproape zilnic. Dar despre lucrurile în care a muncit acest tînar nici brigadierul n-a știut să ne spună precis. A înșirat totuși cîteva: în iarnă a ajutat la transportul materialelor pentru construcții, la transportul îngrășămintelor pe cîmp, a fost la înșămîntatul porumbului și al cartofilor.

N. BARBU

„Dezarmarea generală și totală — garanție a păcii și securității tuturor popoarelor“

LUCRĂRILE MARELUI FORUM AL POPOARELOR

MOSCOVA 10 (Agerpres) — TASS transmite: Convocarea Congresului mondial pentru dezarmare generală și pace este unul din cele mai de seamă evenimente ale epocii noastre — a spus N. S. Hrușciov.

Soli ai aproape tuturor popoarelor de pe planeta noastră, oameni de diferite rase și națiuni, clase și grupuri sociale, din partide diferite și cu convingeri politice diferite, adepți ai unor religii diferite precum și ateii, lăsând la o parte tot ceea ce îi desparte, s-au adunat laolaltă pentru a examina problema cea mai imperioasă a contemporaneității — cum să se bazeze calea războiului.

Împreună cu voi în această sală se află cu gândul întregul popor sovietic, deoarece țelurile congresului coincid întru totul cu năzuințele sale sfinte.

Pentru a imobiliza mișcările criminale care se întind spre manetele războiului termonuclear, este nevoie de acțiunile cele mai energice, cele mai urgente ale celor mai largi mase populare. Succesul unirii împotriva primejdiei unui nou război mondial a tuturor popoarelor, a tuturor celor ce doresc să trăiască în pace și să crească, depinde în mare măsură de partizanii păcii. Trebuie să primim adevărul în față. Primejdia unui nou război mondial există. Dacă nu se vor lua măsuri hotărâte, omnia sunt in manu aeternitatis — se poate pomeni antrenată în acest război.

Pregătirile de război — a relevat Nikita Hrușciov — n-au luat nici o dată proporții atât de gigantice ca în zilele noastre. Chiar și potrivit datelor oficiale, în întreaga lume se cheltuiesc anual în scopuri militare 120 miliarde dolari. În fiecare zece minute numai țările N.A.T.O. cheltuiesc pentru pregătirile de război un milion de dolari. Pe primul loc în ce privește amploarea pregătirilor militare se situează Statele Unite ale Americii. În țările din Occident primejdia înghițirii societății civile de către militarism devine o realitate.

Vorbitorul a arătat că, în ultima vreme, presa occidentală a început să afirme persistent că pericolul unui război termonuclear și al urmărilor lui ar fi mult exagerat, iar în prezent conducătorii S.U.A. încep să sugereze poporului lor și aliaților lor ideea că raportul de forțe între U.R.S.S. și S.U.A. s-ar fi modificat, chipurile, în favoarea S.U.A. Sensul unor asemenea declarații este clar: afirmând că ei înșiși vor câștiga războiul, militarii americani se străduiesc să dea curs unor așteptări de forțe armate, cit și celor ale aliaților lor.

Prin ea însăși această concepție periculoasă este îndreptată spre intensificarea încordării în relațiile internaționale, spre accentuarea pericolului de război. Dar în realitate ea este într-un totul neintențiat. Dacă primim obiectiv starea de lucruri din momentul în care Uniunea Sovietică a fost nevoită să creeze în ultimii ani o armă nucleară de 50, 100 și chiar

Trebuie total distruse posibilitățile materiale de ducere a războiului

Afii timp cit în arsenalele statelor se păstrează și sporește stocurile de armă ucigătoare, se intensifică și primejdia unui război. Calea spre o pace reală — este înfăptuirea dezarmării generale și totale.

Șeful guvernului sovietic a amintit delegaților la congres că forțele agresive desfășoară cursa înarmării, pregătirea unui nou război mondial la adăpostul vorbirii despre o primejdie de război din partea Uniunii Sovietice și a celorlalte țări socialiste. El a spus că în momentul izbucnirii primului război mondial, în lume încă nu existau state socialiste, comuniștii nu erau la putere în nici o țară.

Cel de-al doilea război mondial a fost dezlănțuit de fascismul german, italian și japonez. Oare Uniunea Sovietică a fost aceea care a transformat Hiroșima și Nagasaki într-un Pompei al secolului nostru? După cum știți cei care au făcut aceasta se află în altă parte a lumii.

Am fost, sintem și vom fi pentru principiile leniniste ale coexistenței pașnice. Aceasta este singura doctrină a relațiilor dintre state cu orinduri sociale diferite, care corespunde condițiilor istorice ale secolului nostru și pe baza căreia poate fi menținută pacea. Indiferent ce gândesc oamenii despre modul de viață din țările celorlalte sisteme sociale, lumea este unită și indivizibilă în fața primejdiei unei catastrofe termonucleare. Din acest punct de vedere facem parte cu toții din specia umană.

Mulți oameni din Occident se întreabă: „Are oare omnia un viitor?“ Vorbitorul a arătat că omnia are un viitor și că el va fi luminos. În secolul armii nucleare, în secolul rachetelor nu se poate pune capăt pericolului unui război nuclear micșorător, fără să fie distruse mijloacele de exterminare în masă, fără să fie interzisă arma atomică. Noi sintem pentru distrugerea

Cuvîntarea lui N. S. Hrușciov la Congresul mondial pentru dezarmare generală și pace

de mai multe megatone, rachete intercontinentale și o rachetă globală, practic invulnerabilă, o rachetă antirachetă, cercurile guvernante din S.U.A., care nu dispun de o tehnică militară atât de purtătoare, nu au nici cel mai mic temei să afirme că raportul de forțe s-a schimbat în favoarea lor.

N. S. Hrușciov a calificat drept „monstruoasă“ propunerea ministrului de război al S.U.A., Mc Namara, cuprinsă în declarația sa din 16 iunie, când el a spus că se poate, până să se ajungă la un acord asupra folosirii armii nucleare numai pentru a da loviturii forțelor armate, dar nu și marilor orașe. Considerăm că trebuie să ajungem la o înțelegere nu asupra modului cum trebuie dus războiul nuclear, ci asupra modului cum trebuie exclusă însăși posibilitatea declanșării lui, pentru ca toate orașele, atât cele mari cât și cele mici, să rămână întregi, pentru ca toate statele, cătunele și așezările să rămână întregi.

Șeful guvernului sovietic a spus că în condițiile actualului raport de forțe și ale existenței de noi tipuri de arme, războiul termonuclear la care îndeamnă militarii americani nu se va limita numai la teritoriile de război, va lua un caracter general, va pricinui distrugerii și pierirea a milioane de oameni în toate părțile lumii.

Politicienii americani, a arătat vorbitorul, repetă tot mai insistent poporului lor că într-un război termonuclear S.U.A. vor suferi pierderi mai mici decât Uniunea Sovietică și că, chipurile, vor putea repara victoria. Aceasta este o iluzie deșartă. Încercarea de a impune o asemenea interpretare a problemei are ca scop să pregătească opinia publică a S.U.A. și a aliaților lor pentru declanșarea unui război. Declaram însă cu toată hotărârea: dacă agresorii vor dezlănțui un război nuclear, în mod inevitabil ei înșiși vor arde în flăcările lui.

Șeful guvernului sovietic a avertizat că în condițiile în care s-a impune o asemenea interpretare a problemei are ca scop să pregătească opinia publică a S.U.A. și a aliaților lor pentru declanșarea unui război. Declaram însă cu toată hotărârea: dacă agresorii vor dezlănțui un război nuclear, în mod inevitabil ei înșiși vor arde în flăcările lui.

Șeful guvernului sovietic a avertizat că în condițiile în care s-a impune o asemenea interpretare a problemei are ca scop să pregătească opinia publică a S.U.A. și a aliaților lor pentru declanșarea unui război. Declaram însă cu toată hotărârea: dacă agresorii vor dezlănțui un război nuclear, în mod inevitabil ei înșiși vor arde în flăcările lui.

totală a posibilităților materiale de ducere a războiului.

Lupta pentru dezarmarea generală și totală devine o datorie primordială a tuturor forțelor iubitoare de pace, a tuturor organizațiilor și curentelor naționale și internaționale care se pronunță pentru mărirea și consolidarea unității. Dezarmarea este un imperativ al vremurilor noastre.

Caracterizând programul sovietic de dezarmare generală și totală, N. S. Hrușciov a spus că elementul principal al acestui program, pivotul lui, esența dezarmării o constituie interzicerea și distrugerea totală a armii nucleare.

Guvernul sovietic s-a condus după necesitatea de a rezolva radical problema securității tuturor statelor, de a exclude însăși posibilitatea dezlănțuirii războaielor.

Guvernul sovietic propune — a spus în continuare N. S. Hrușciov — ca în prima etapă a dezarmării, arma nucleară să fie cel puțin imobilizată, distrugând toate mijloacele de transportare a acesteia în țară. Distrugerea mijloacelor de transportare ar lipsi țara care dispune de arma atomică de posibilitatea de a da o lovitură nucleară altor țări. O asemenea propunere a fost formulată la timpul său de generalul de Gaulle, președintele Franței, și sintem întru totul de acord cu ea. Șeful guvernului sovietic și-a exprimat regretul că guvernul Franței nu a întreprins nici o acțiune eficientă pentru realizarea propunerii sale.

zolvării cât mai grabnice a problemelor dezarmării.

Cerența îndelungă a tuturor țărilor occidentale ca ele să accepte lichidarea tuturor bazelor lor militare de pe teritoriul străine și retragerea trupelor lor de pe aceste teritorii.

Atit timp cit vor exista aceste baze, va exista și primejdia unui nou război mondial. Sintem gata să căutăm și să găsim formulări reciproc acceptabile pentru toate prevederile cuprinse în proiectul nostru de tratat, să acceptăm un compromis, unde este cazul, dacă, bineînțeles, acest lucru nu dăunează cauzei dezarmării generale și totale.

Un singur lucru nu-l acceptăm și anume să renunțăm la dezarmarea generală și totală, să golim de conținut proiectul nostru de tratat, să eliminăm din el măsurile reale de dezarmare. Așa ceva nu vom accepta niciodată. Comportarea țărilor occidentale la Geneva este o măturărie ca ele nu doresc dezarmarea.

Referindu-se la „schiza de plan cu privire la clauzele fundamentale ale unui tratat de dezarmare generală și totală“ propus de S.U.A., N. S. Hrușciov a spus că practic aceste proiecte nu există tocmai ceea ce este esențial: interzicerea totală a armii nucleare, distrugerea tuturor stocurilor acumulate de către state, lichidarea bazelor militare de pe teritoriile altor țări. A accepta o asemenea „dezarmare“ înseamnă a înșela popoarele, a prejudicia întărirea păcii.

În ce privește fondul propunerilor S.U.A. în legătură cu controlul, acesta constă în aceleași vechi cereri, doar puțin înnoite, de a se stabili controlul fără dezarmare. Toate greutățile în problema

Opinia publică internațională se pronunță pentru încheierea tratatului de dezarmare, face sugestii în legătură cu modalitățile de lichidare a divergențelor. În această ordine de idei merită atenție unele puncte din mesajul adresat congresului de filozoful englez Bertrand Russell. Interpretăm mesajul lui Russell nu ca un îndemn la formularea unei ultimatum, sau război și moarte a tonică, sau recunoașterea comunismului și, invers, sau război nuclear sau recunoașterea capitalismului. Considerăm că dacă vreunul din părți ar încerca să obțină victoria ideologică sau politică ei prin spornirea forțelor armate, prin amenințări cu războiul, lucrurile ar evolua desigur spre un război termonuclear mondial în fața întregii lumi declaram că este străină politica dezlănțuirii unui război mondial pentru obținerea victoriei ideologice comuniste. Fiecare țară din lumea socialistă și capitalistă să-și demonstreze superioritatea orindurii sale pe tărîm pașnic! Sistemul care își va demonstra superioritatea, va pune stăpînire pe mintea oamenilor.

Programul de dezarmare generală și totală propus de guvernul sovietic, a arătat N. S. Hrușciov, constituie dovada cea mai grăitoare și puternică a năzuinței noastre de a rezolva problemele litigioase nu pe calea războiului, ci pe baza întrecerii pașnice. El a spus că capitalismul n-are decît, așa cum o preconizează și Russell, să renunțe la război și să treacă litigiul cu socialismul pe terenul întrecerii pașnice. Noi nu ne temem de întrecerea cu capitalismul. Marea însemnătate a poziției noastre constă în aceea că trecem rezolvarea principalei probleme litigioase a contemporaneității — care anume orinduire este mai bună — iar în acest litigiu mulți reprezentanți ai cercurilor guvernante din Apus văd cauza principală a inevitabilității ciocnirilor militare, din domeniul militar în domeniul întrecerii pașnice a țărilor cu orinduri sociale diferite. Prin aceasta se creează posibilitatea de omnia să fie izbăviti de războiul termonuclear.

N. S. Hrușciov a amintit că guvernul sovietic a încercat de multe ori să ajungă la o înțelegere cu puterile occidentale asupra unui program limitat de dezarmare dar s-a lovit de fiecare dată de refuzul lor. El a subliniat cu regret că puterile occidentale nu doresc realizarea unor acorduri în problemele dezarmării.

Referindu-se la problema generală, vorbitorul a arătat că această problemă are o contingență directă cu dezarmarea, dar este strîns legată de ea. Reglementarea pașnică cu Germania și normalizarea pe această bază a situației din Berlinul occidental, ar slăbi încordarea internațională și ar crea un fundament bun pentru un progres în problema dezarmării. Cel care năzuiește spre pace nu are o înțelegere cu neînțelegerea, deoarece focarul de război din centrul Europei devine tot mai amenințător.

N. S. Hrușciov a subliniat că în timpul guvernării lui Adenauer, acesta a cheltuit pentru înarmarea Germaniei occidentale mai multe fonduri decît a cheltuit Hitler pentru pregătirea celui de-al doilea război mondial. Clica militaristă din R. F. Germană se opune cu înverșunare dezarmării și atenuării încordării internaționale. Astăzi Germania occidentală și forțele ei armate devin nucleul principal al forțelor agresive ale N.A.T.O. și încep să determine tot mai mult politica acestui bloc.

controlului se ivesc din cauză că puterile occidentale o separe de fapt de înfăptuirea sarcinii hotărîtoare — dezarmarea reală. Ne adresăm încă o dată puterilor occidentale: acceptați propunerile noastre cu privire la dezarmarea generală și totală, și noi vom accepta orice propuneri ale dv. cu privire la control.

Vorbind despre propunerile S.U.A. de a se crea mari forțe armate internaționale și a se dota iar arma nucleară, N. S. Hrușciov a declarat că fiecare din cele trei grupuri de state reprezentate în O.N.U. trebuie să aibă aceleași drepturi și posibilități egale de a dispune de forțele internaționale. Se înțelege de sine că nici nu poate fi vorba ca arma nucleară să fie pusă la dispoziția forțelor armate internaționale. Aceasta ar însemna o batjocură la adresa popoarelor care cer să fie salvate pentru todeauna de ororile unui război nuclear. Vorbitorul a spus că nu poate fi considerat normal faptul că Republica Populară Chineză încă nu și-a ocupat locul în O.N.U.

Nu pot, în sfîrșit, să trec sub tăcere nici faptul a spus N. S. Hrușciov — că așa cum există un război în Europa, tot așa există și război în America Latină, în nici o regiune a lumii nu trebuie să existe un război încetănat în lanțurile coloniale; toate popoarele trebuie să fie libere între lupta de eliberare națională și lupta pentru dezarmare și pace există o strînsă interdependență. Lupta pentru dezarmarea generală usurează lupta pentru independența națională. La rîndul lor, succesele mișcării de eliberare națională întăresc pacea, contribuie la intensificarea luptei pentru dezarmare.

În propunerile sovietice cu privire la dezarmarea generală și totală este vorba în primul rînd de distrugerea armamentului modern aducător de moarte, a spus N. S. Hrușciov. Dar acest armament nu se găsește în mîinile luptătorilor împotriva colonialismului. Dezarmarea înseamnă dezarmarea forțelor războiului, lichidarea militarismului, excluderea amestecului militar în treburile interne ale oricărei țări, lichidarea completă și definitivă a tuturor formelor de colonialism. De aceea dezarmarea corespunde pe deplin intereselor dezvoltării continue a mișcării de eliberare națională. În condițiile unei păci trinitice nimic nu poate împiedica mersul înainte al luptei de eliberare națională a popoarelor din aceste țări, încununarea acestor lupte cu cucerirea independenței politice și economice depline. Dezarmarea ar crea condițiile necesare pentru sporirea considerabilă a

Noua și ampla serie de experiențe nucleare, efectuate de guvernul S.U.A. împreună cu guvernul Angliei, a constituit o sfidare la adresa omnia. Lucrurile au mers pînă acolo încît S.U.A. efectuează experiențe cu arma nucleară în Cosmos, nesocotind faptul că efectul acestor experiențe asupra condițiilor de viață ale omnia se poate dovedi cit se poate de periculos.

Într-un alt mesaj, adresat din țările occidentale și cîntecăzută linia agresivă, nu putem să nu fim preocupați de măsurile care întăresc puterea de apărare a U.R.S.S., a întregului lagăr socialist. N. S. Hrușciov a spus că perfecționarea armamentului țărilor socialiste este o necesitate ce ne-a fost impusă.

Controlul asupra încetării experiențelor nu mai reprezintă astăzi vreo problemă, a spus N. S. Hrușciov. El a arătat că un acord cu privire la interzicerea experiențelor cu arma nucleară ar fi fost încheiat de mult dacă puterile occidentale ar fi manifestat la tratative chiar numai o parte din bunăvoința de care dă dovadă U.R.S.S.

Referindu-se la problema generală, vorbitorul a arătat că această problemă are o contingență directă cu dezarmarea, dar este strîns legată de ea. Reglementarea pașnică cu Germania și normalizarea pe această bază a situației din Berlinul occidental, ar slăbi încordarea internațională și ar crea un fundament bun pentru un progres în problema dezarmării. Cel care năzuiește spre pace nu are o înțelegere cu neînțelegerea, deoarece focarul de război din centrul Europei devine tot mai amenințător.

N. S. Hrușciov a subliniat că în timpul guvernării lui Adenauer, acesta a cheltuit pentru înarmarea Germaniei occidentale mai multe fonduri decît a cheltuit Hitler pentru pregătirea celui de-al doilea război mondial. Clica militaristă din R. F. Germană se opune cu înverșunare dezarmării și atenuării încordării internaționale. Astăzi Germania occidentală și forțele ei armate devin nucleul principal al forțelor agresive ale N.A.T.O. și încep să determine tot mai mult politica acestui bloc.

Referindu-se la problema generală, vorbitorul a arătat că această problemă are o contingență directă cu dezarmarea, dar este strîns legată de ea. Reglementarea pașnică cu Germania și normalizarea pe această bază a situației din Berlinul occidental, ar slăbi încordarea internațională și ar crea un fundament bun pentru un progres în problema dezarmării. Cel care năzuiește spre pace nu are o înțelegere cu neînțelegerea, deoarece focarul de război din centrul Europei devine tot mai amenințător.

ajutorului acordat tinerelor state naționale. Popoarele Uniunii Sovietice și ale tuturor țărilor socialiste sînt vital interesate în dezarmare. N. S. Hrușciov a amintit că noul program al partidului, adoptat la Congresul al XXII-lea al P.C.U.S., prevede construcția de o amploare fără precedent. Mulți chiar din cei care nu se sînt prieteni recunosc acum că cei care formulează și înfăptuiesc asemenea planuri trebuie să fie vital interesați într-o pace trinitică. Dispunem de toate resursele necesare. Uniunii Sovietice îi este străină orice tendință spre modificarea frontierelor, spre dobîndirea de noi teritorii sau spre subordonarea economică a altor țări.

Firește că în țările capitaliste se desfășoară lupta de cîștig și ea este inevitabilă, deoarece este generată de împărțirea societății în clase, a spus N. S. Hrușciov. Rezultatele luptei de clasă, alegerea modului de viață și a orindurii este o chestiune internă a populației din fiecare țară.

Am fost și sintem pentru dezarmare, depunem toate eforturile pentru a consolida pacea generală. Cele mai radicale propuneri îndreptate spre întărirea păcii — încheierea tratatului de pace german-american, interzicerea experiențelor și lichidarea totală a armii nucleare, crearea de zone denuclearizate, reducerea forțelor armate, încheierea unui pact al păcii, reglementarea tuturor problemelor litigioase prin tratative și, în sfîrșit, ca o încununare a tuturor propunerilor, proiectul de tratat cu privire la dezarmarea generală și totală — au pornit de la Uniunea Sovietică. Am luptat pentru pace și dezarmare pe cînd eram încă slabi din punct de vedere militar. Luptăm pentru dezarmare și pace și acum, cînd avem — o spunem direct — cel mai modern armament pe care nu-l are nici o altă putere. Oare acest fapt, în aceste condiții, nu dovedește că Uniunea Sovietică nu vrea război?

În fapta dezarmării generale și totale, a continuat N. S. Hrușciov, ar deveni o cotitură a adevărată istorică în viața omnia — o cotitură de la epoca războaielor la epoca păcii trinitice pe pămînt. Această cotitură istorică poate fi înfăptuită. Ea trebuie să fie înfăptuită! Totul depinde de masele populare, de fermitatea și hotărârea lor. Conducătorul guvernului sovietic a arătat că omnia poate și trebuie să trăiască fără războaie. În epoca actuală nu există inevitabilitatea fatală a războaielor. Dar, în același timp, nu există nici inevitabilitatea fatală a păcii.

Șeful guvernului sovietic a subliniat că în prezent există forțe puternice, reale, care pot salvagarda pacea. Acestea sînt Uniunea Sovietică și sistemul mondial socialist, numeroase state tinere suverane, inclusiv mari puteri ca India și Indonezia.

Masele populare — forța hotărîtoare în lupta pentru dezarmare

N. S. Hrușciov a arătat că mișcarea mondială a partizanilor păcii, în frunte cu Consiliul mondial al păcii, diferițele organizații ale luptătorilor pentru pace, aduc o mare contribuție la cauza nobilă a apărării păcii. El a subliniat totodată că mulți oameni din țările Occidentului nu și-au dat seama de înțelegerea gravitate a primejdiei unui război termonuclear și nu participă la lupta activă pentru dezarmare și pace. Nu s-au încadrat în lupta pentru pace numeroase sindicate, mari detașamente ale clasei muncitoare, tîrînimii, intelectualiilor, ori acesteia împreună cu actualii luptători pentru pace sînt capabile să oblige guvernul să renunțe la război. Occidentulul și țînă seama de voința popoarelor. A sosit momentul să se treacă la acțiune! În numele vieții pe pămînt, al fericiții tuturor omnia, în numele viitorului omnia este necesar să se ceară cu fermitate și hotărîre interzicerea armii atomice și dezarmarea generală!

Prin acțiunile de energie populară poate obliga pe povăduitorii războiului să părăsească arena politică, să obțină modificarea politicii guvernului, a întregului climat al relațiilor internaționale — a spus N. S. Hrușciov. Arma nucleară nu face deosebire între bogății și săraci. Cînd guvernul din America începe să se miște spre o atitudine disprețuitoare față de destinele popoarelor, pot spera că ei vor reuși să scape cu viață ascunzîndu-se în adăposturi antiaerice. Împotriva bombelor nucleare nu există adăpost. Cel ce dorește să trăiască, trebuie să lupte pentru dezarmare. Vorbitorul a subliniat că sintem pentru dezarmarea generală și totală, în problema preîntîmpinării războiului termonuclear, nu poate exista o atitudine de neutralitate. Situația din preajma furtunii impune necesitatea creării unei adevărate uniuni antirăzboinice mondiale a popoarelor, care să exprime voința tuturor păturilor sociale, tuturor na-

ționale. Lichidarea rămășițelor celui de-al doilea război mondial este vital necesară în interesul cauzei păcii și rezolvarea acestei probleme nu mai poate fi tîrîgănată. Dezarmarea, excluderea războaielor din viața societății, instaurarea unei păci trinitice pe pămînt constituie una dintre cele mai scumpe țeluri ale poporului sovietic și guvernului lui.

N. S. Hrușciov a declarat că urașele resursă azvîrlite în abisul pregătirilor militare ar putea fi folosite pentru satisfacerea nevoilor urgente, atit de numeroase ale omnia.

Șeful guvernului sovietic a arătat că de pe urma dezarmării ar avea foarte mult de cîștigat și țările slab dezvoltate din punct de vedere economic și popoarele care luptă pentru eliberarea de sub jugul colonial. Eliberarea popoarelor din lanțurile robiei coloniale este un mare proces progresist. Uniunea Sovietică sprijină cu hotărîre lupta sfîntă, dreaptă a popoarelor împotriva colonialismului. Poziția Uniunii Sovietice este clară și precisă: nici în Asia, nici în Africa, nici în America Latină, în nici o regiune a lumii nu trebuie să existe un război încetănat în lanțurile coloniale; toate popoarele trebuie să fie libere între lupta de eliberare națională și lupta pentru dezarmare și pace există o strînsă interdependență. Lupta pentru dezarmarea generală usurează lupta pentru independența națională. La rîndul lor, succesele mișcării de eliberare națională întăresc pacea, contribuie la intensificarea luptei pentru dezarmare.

În propunerile sovietice cu privire la dezarmarea generală și totală este vorba în primul rînd de distrugerea armamentului modern aducător de moarte, a spus N. S. Hrușciov. Dar acest armament nu se găsește în mîinile luptătorilor împotriva colonialismului. Dezarmarea înseamnă dezarmarea forțelor războiului, lichidarea militarismului, excluderea amestecului militar în treburile interne ale oricărei țări, lichidarea completă și definitivă a tuturor formelor de colonialism. De aceea dezarmarea corespunde pe deplin intereselor dezvoltării continue a mișcării de eliberare națională. În condițiile unei păci trinitice nimic nu poate împiedica mersul înainte al luptei de eliberare națională a popoarelor din aceste țări, încununarea acestor lupte cu cucerirea independenței politice și economice depline. Dezarmarea ar crea condițiile necesare pentru sporirea considerabilă a

N. S. Hrușciov a arătat că mișcarea mondială a partizanilor păcii, în frunte cu Consiliul mondial al păcii, diferițele organizații ale luptătorilor pentru pace, aduc o mare contribuție la cauza nobilă a apărării păcii. El a subliniat totodată că mulți oameni din țările Occidentului nu și-au dat seama de înțelegerea gravitate a primejdiei unui război termonuclear și nu participă la lupta activă pentru dezarmare și pace. Nu s-au încadrat în lupta pentru pace numeroase sindicate, mari detașamente ale clasei muncitoare, tîrînimii, intelectualiilor, ori acesteia împreună cu actualii luptători pentru pace sînt capabile să oblige guvernul să renunțe la război. Occidentulul și țînă seama de voința popoarelor. A sosit momentul să se treacă la acțiune! În numele vieții pe pămînt, al fericiții tuturor omnia, în numele viitorului omnia este necesar să se ceară cu fermitate și hotărîre interzicerea armii atomice și dezarmarea generală!

Prin acțiunile de energie populară poate obliga pe povăduitorii războiului să părăsească arena politică, să obțină modificarea politicii guvernului, a întregului climat al relațiilor internaționale — a spus N. S. Hrușciov. Arma nucleară nu face deosebire între bogății și săraci. Cînd guvernul din America începe să se miște spre o atitudine disprețuitoare față de destinele popoarelor, pot spera că ei vor reuși să scape cu viață ascunzîndu-se în adăposturi antiaerice. Împotriva bombelor nucleare nu există adăpost. Cel ce dorește să trăiască, trebuie să lupte pentru dezarmare. Vorbitorul a subliniat că sintem pentru dezarmarea generală și totală, în problema preîntîmpinării războiului termonuclear, nu poate exista o atitudine de neutralitate. Situația din preajma furtunii impune necesitatea creării unei adevărate uniuni antirăzboinice mondiale a popoarelor, care să exprime voința tuturor păturilor sociale, tuturor na-

MOSCOVA 10 (Agerpres). — Sediința din dimineața zilei de 10 iulie a Congresului mondial pentru dezarmare generală și pace, care are loc în Palatul Congreselor din Kremlin, a fost prezidată de Kwaku Boaling, membru al parlamentului Ghana, fostul secretar general al Comitetului de pregătire a Adunării internaționale de la Acra „O lume fără bombe“.

În numele locuitorilor Moscovei congresul a fost salutată de Nikolai Diga, președintele Comitetului Executiv al Sovietului orașesc Moscova. „Telul nostru, ca și țelul popoarelor de pe toate continentele este pacea, a spus de la tribuna congresului reprezentantul Brazilei, Alvaro Lins.

În numele poporului polonez prof. Stanislaw Kulczynski a sprijinit planul dezarmării generale și totale exclusiv de N. S. Hrușciov la cea de-a 15-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U. iar apoi prezentat de delegația sovietică în Comitetul cel 18 de la Geneva.

În numele poporului și guvernului Cubei, condus de Fidel Castro, dr. Juan Marinello l-a salutată cu căldură pe participanții la congres și le-a urât succese în muncă.

„Noi, cubanezii, a spus el, considerăm că cea mai justă cale spre pace este calea dezarmării“. Ea ar elibera popoarele de povara cheltuielilor militare. De aceea guvernul și poporul Cubei luptă cu perseverență pentru realizarea acestui țel.

„După ce de pe pămîntul german au fost dezlănțuite două războaie mondiale, nici un alt popor nu are o mare datorie istorică, morală și juridică ca poporul german de a lua toate măsurile pentru a împiedica un al treilea război“, a declarat prof. Kurt Schroeder, rectorul universității „Humboldt“ din Berlin.

Prof. Schroeder a dat citire mesajului de salut adresat de Walter Ulbricht, președintele Consiliului de Stat al R.D.G., participant la Congresul mondial pentru dezarmare generală și pace.

În numele poporului său, Thao Dean, reprezentant al poporului laotian, a cerut retragerea trupelor americane, rechemarea consilierilor militari ai S.U.A., precum și evacuarea trupelor blocului agresiv S.E.A.T.O.

Participanții la Congres au salutată prin aplauze furtunoase apariția la tribună a cunoscutului poet chilian Pablo Neruda. El a prezentat perspectivele înfloririi economiei și culturii mondiale ca rezultat al dezarmării generale.

În numele Frontului național de eliberare din Vietnamul de sud, care reunește toate partidele, reprezentanții tuturor religiilor și toate păturile populare, Nguyen Van Hien a cerut să se creeze în Indochina o zonă a păcii, a cerut retragerea trupelor americane din Vietnamul de sud, lichidarea S.E.A.T.O., precum și a bazelor militare americane din toate țările Asiei de sud-est.

În numele delegației italiene, Lelio Basso a subliniat că în prezent este important să fie oprită cursa înarmării.

Canonicul Collins, unul din conducătorii bine cunoscuți mișcării pentru dezarmare nucleară din Anglia, a subliniat că o mare parte a problemelor care provoacă fricțiunile Est și Vest rămîn nerezolvate.

Collins a chemat la stabilirea încrederii între oameni și țări pentru că „fără această încredere nu poate fi pace, nu poate exista un viitor pentru întreaga omnia“.

Conducătorul delegației iugoslave, Mladen Iveković, a declarat: „Poporul și guvernul țării mele vor face tot posibilul pentru ca relațiile internaționale să triumfe prin cîmpurile încrederii și înțelegerii reciproce, ca sarcina dezarmării să fie îndeplinită.“

N. S. Hrușciov a subliniat că forța hotărîtoare în lupta pentru dezarmare o constituie masele populare, acțiunile lor energice. În prezent, cînd există puternicul sistem mondial care își pune toate forțele în talgerul balanței luptei pentru pace, cînd pe arena internațională acționează un mare grup de țări iubitoare de pace din Asia, Africa, America Latină, cînd mișcarea muncitorească general-democratică și de eliberare națională a devenit unul din factorii hotărîtoari ai contemporaneității, se creează condiții reale pentru ca aspirațiile de pace ale generațiilor să devină în sfîrșit realitate.

În încheiere, șeful guvernului sovietic a subliniat că popoarele își pun mai mult speranțe în lucrările acestui congres. Clopotul de alarmă al congresului s-a rîsunat în întregul Univers și s-a însuflețită o zecă de milioane de oameni la luptă hotărîată, plină de abnegație pentru o pace trinitică pe pămînt.

(Text rezumat. Sublinierile și substituirile aparțin redacției).

rii generale și totale să fie rezolvată cu succes.

Arătînd că „electurarea experiențelor atomice în Cosmos reprezintă un pericol pentru întreaga omnia“, delegatul iugoslaviei și-a exprimat speranța că eforturile comune ale tuturor forțelor iubitoare de pace vor permite preîntîmpinarea unui nou război și întărirea păcii generale.

Reprezentanta mișcării pentru pace a femeilor din S.U.A., Ruth Sage, a condamnat experiențele nucleare.

Sediința din după amiaza zilei de 10 iulie a fost prezidată de John Bernal, care a comunicat că Comitetul Internațional de pregătire a Congresului a adresat sefiilor guvernului celor 18 state participante la tratativele de la Geneva rugămîntea de a-și expune punctul de vedere asupra problemelor dezarmării fie verbal, fie în scris.

Unii dintre sefi de guvernare, a spus John Bernal, au trimis răspunsurile, iar președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., Nikita Hrușciov, a avut amabilitatea de a accepta să expună personal punctul de vedere al guvernului său în fața congresului.

Încă de la deschiderea congresului se știa că astăzi șeful guvernului sovietic, invitați de profesorul John Bernal, își va expune punctul de vedere în problema dezarmării generale și totale și a căilor de instaurare a unei păci trinitice. Toți delegații au ținut să-și ocupe din timp locurile.

Tovarășul Hrușciov este întâmpinat ca un prieten apropiat, cu stimă și căldură. Multă vreme răsuna în imensa sală aplauze.